

Ερμηνεία του «Κύριε ελέησον» (2ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Και για να καταλάβεις καλύτερα τα λεγόμενα, συλλογίσου πως στον κόσμο τούτο εκείνος που είναι άπορος και φτωχός και θέλει να πάρει ελεημοσύνη από κάποιο πλούσιο, πηγαίνει και του λέει «ελέησόν με», δηλαδή «λυπήσου με για τη φτώχεια μου και δος μου τα αναγκαία». Και πάλι, εκείνος που έχει χρέος και θέλει να του το χαρίσει ο δανειστής του, πηγαίνει και του λέει «ελέησόν με», δηλαδή «λυπήσου με για την ανέχειά μου και χάρισέ μου αυτό που σου χρωστώ». Όμοια και ο φταίχτης, θέλοντας να τον συγχωρήσει εκείνος στον οποίο έφταιξε, πηγαίνει και του λέει «ελέησόν με», δηλαδή «συγχώρεσέ με για ό,τι σου έκανα». Από την άλλη μεριά, ο αμαρ-τωλός φωνάζει στο Θεό το «Κύριε ελέησον» και δεν ξέρει μήτε τι λέει, μήτε γιατί το λέει, αλλά μήτε τι είναι το έλεος του Θεού που τον παρακαλεί να του το δώσει, μήτε σε τι τον συμφέρει το έλεος που ζητά, και μόνο από συ-νήθεια φωνάζει «Κύριε ελέησον», χωρίς να ξέρει τίποτε.

Πώς λοιπόν να του δώσει ο Θεός το έλεός Του, αφού αυτός, καθώς δεν το ξέρει, το καταφρονεί και πάλι το χάνει σύντομα και αμαρτάνει περισσότερο; Το έλεος του Θεού δεν είναι άλλο, παρά η χάρη του Παναγίου Πνεύματος, την οποία πρέπει να ζητούμε από το Θεό εμείς οι αμαρτωλοί και να φωνάζομε ακατάπαυστα το «Κύριε ελέησον», δηλαδή «λυπήσου με, Κύριέ μου, τον αμαρτωλό, στην ελεεινή κατάσταση που βρίσκομαι, και δέξου με πάλι στη χάρη Σου·δος μου πνεύμα δυνάμεως, για να με δυναμώσει ν' αντισταθώ στους πειρασμούς του διαβόλου και στην κακή συνήθεια της αμαρτίας·δος μου πνεύμα σω-φρονισμού, για να σωφρονιστώ, να έρθω σε αίσθηση του εαυτού μου και να διορθωθώ·δος μου πνεύμα φόβου, για να σε φοβούμαι και να φυλάγω τις εντολές Σου·δος μου πνεύμα αγάπης για να σε αγαπώ και να μην απομακρύνομαι πλέον από κοντά Σου·δος μου πνεύμα ειρήνης, για να φυλάγει την ψυχή μου ειρηνική και να συγκεντρώνω όλους μου τους λογισμούς και να είμαι ήσυχος και ατάραχος·δος μου πνεύμα καθαρότητας, για να με φυ-λάγει καθαρό από κάθε μολυσμό·δος μου πνεύμα πραότητας, για να είμαι ήμερος στους αδελφούς μου Χριστιανούς και να απέχω από το θυμό·δος μου πνεύμα ταπεινοφροσύνης, για να μη φαντάζομαι τα υψηλά και υπερηφανεύομαι».

Εκείνος λοιπόν που γνωρίζει την ανάγκη που έχει από όλα αυτά και τα ζητά από τον πολυέλεο Θεό, φωνάζοντας το «Κύριε ελέησον», αυτός βεβαιότατα θα λάβει εκείνο που ζητά και θα επιτύχει το έλεος και τη θεία χά-ρη του Κυρίου. Όποιος

όμως δεν ξέρει τίποτε από αυτά που είπαμε, αλλά από συνήθεια μόνο φωνάζει το «Κύριε ελέησον», αυτός δεν είναι δυνατό να λάβει ποτέ το έλεος του Θεού· γιατί και πρωτύτερα έλαβε πολλές χάριτες από το Θεό μα δεν τις αναγνώρισε, μήτε ευχαρίστησε το Θεό που του τις έδωσε. Αυτός έλαβε το έλεος του Θεού όταν πλάστηκε κι έγινε άνθρωπος· έλαβε το έλεος του Θεού όταν αναπλάστηκε με το άγιο βάπτισμα κι έγινε ορθόδοξος Χριστιανός· έλαβε το έλεος του Θεού όταν γλύτωσε από τόσους κινδύνους ψυχικούς και σωματικούς που δοκίμασε στη ζωή του· έλαβε το έλεος του Θεού τόσες φορές που αξιώθηκε να κοινωνήσει τα άχραντα μυστή-ρια· έλαβε το έλεος του Θεού όσες φορές αμάρτησε στο Θεό και τον πίκρανε με τις αμαρτίες του και δεν εξολοθρεύτηκε, μήτε τιμωρήθηκε παιδαγωγικά όπως του έπρεπε· έλαβε το έλεος του Θεού όταν με διάφορους τρόπους ευεργετήθηκε από το Θεό και δεν το αναγνώρισε, αλλά όλα τα λησμόνησε και δε φρόντισε καθόλου για τη σωτηρία του.

Αυτός λοιπόν ο Χριστιανός πώς να λάβει το έλεος του Θεού χωρίς να το αισθάνεται και χωρίς να γνω-ρίζει πως δέχεται τέτοια χάρη από το Θεό, καθώς είπαμε, μήτε να ξέρει τι λέει, αλλά να φωνάζει μόνο το «Κύριε ελέησον» χωρίς κανένα στόχο και σκοπό, έκτος από μόνη τη συνήθεια;

(Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών, τ. Ε΄. Εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, σ. 289 - 292).